

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 maja 2018 roku

Sąd Rejonowy w Świdnicy IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie :

Przewodniczący : SSR Maja Snopczyńska

Protokolant : Karolina Nowicka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 10 maja 2018 roku w Ś.

sprawy z powództwa I. D.

przeciwko (...) Spółka z o.o. w Ś.

o ekwiwalent za urlop

I. zasądza od strony pozwanej (...) Spółka z o.o. w Ś. na rzecz powódki I. D. kwotę (...) brutto ((...)) tytułem ekwiwalentu za urlop wypoczynkowy wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 06 kwietnia 2017 roku do dnia zapłaty;

II. dalej idące powództwo oddała;

III. wyrokowi w pkt I nadaje rygor natychmiastowej wykonalności co do kwoty (...)brutto;

IV. koszty postępowania wzajemnie znosi.

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 5 maja 2017r. powódka I. D. wniosła o zasądzenie od strony pozwanej (...) Sp. z o.o. w Ś. kwoty (...) tytułem zaległego ekwiwalentu za urlop wypoczynkowy za lata 2014-2016 oraz kosztów zastępstwa procesowego. W uzasadnieniu powódka podniosła, że była zatrudniona u strony pozwanej na podstawie umowy o pracę, powódka rozwiązała umowę i nie otrzymała ekwiwalentu za urlop wypoczynkowy.

Pismem z dnia 30 stycznia 2018 roku powódka rozszerzyła powództwo wnosząc o zasądzenie kwoty (...)

W odpowiedzi na pozew strona pozwana wniosła o oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów postępowania. W uzasadnieniu przyznała, że zatrudniała powódkę w okresie od 27 kwietnia 2012 roku do 8 marca 2017 roku, jednak podniosła, że powódka wykorzystwała przysługujący jej urlop wypoczynkowy; ponadto podniosła zarzut przedawnienia co do roszczeń poprzedzających maj 2014 roku.

W toku postępowania Sąd ustalił

następujący stan faktyczny:

Powódka była zatrudniona u strony pozwanej na podstawie umowy o pracę w okresie od 27 kwietnia 2012r do 8 marca 2017 roku jako opiekunka osób starszych. Została oddelegowana do pracy za granicę i przysługiwały jej diety za pracę poza granicą kraju.

Od 1 stycznia 2016 roku wynagrodzenie zasadnicze powódki wynosiło (...) brutto.

Dowód: akta osobowe – w załączeniu

W latach 2014-2016 powódka korzystała z urlopu wypoczynkowego w dniach 16-24 marca 2015 roku (7 dni roboczych), 6-14 lipca 2015 roku (7 dni roboczych), 14-24 grudnia 2015 roku (9 dni roboczych), 4-14 kwietnia 2016 roku (9 dni roboczych), 1-13 grudnia 2016 roku (9 dni roboczych).

Powódka podpisała wnioski o urlop wypoczynkowy w tych okresach, przebywała wtedy w domu i nie świadczyła pracy.

Dowód: wnioski urlopowe k. 41

opinia biegłego k. 70-83

zeznania powódki k. 35 (płyta CD k. 37)

Powódce przysługiwał urlop wypoczynkowy w wymiarze 26 dni, stawka ekwiwalentu za jeden dzień urlopu w roku 2016 wynosiła (...)brutto.

BEZSPORNE

Powódka wzywała pracodawcę do wypłaty ekwiwalentu za urlop.

Dowód: pismo z dnia 6 IV 2017 k. 9

W tak ustalonym stanie faktycznym

Sąd zważył:

Powództwo było częściowo zasadne.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, w szczególności w oparciu o zeznania powódki, jak również dokumenty zgromadzone w aktach sprawy oraz w oparciu o opinię biegłego z zakresu badań pisma i dokumentów.

W niniejszej sprawie okolicznościami bezspornymi było, że powódka była zatrudniona u strony pozwanej na podstawie umowy o pracę, bezspornym był także wymiar urlopu oraz okoliczność, że powódce nie wypłacono ekwiwalentu za urlop wypoczynkowy. Strona pozwana podniosła, że żądanie powódki jest bezzasadne, gdyż powódka wykorzystała przysługujący jej urlop wypoczynkowy.

Podstawą prawną roszczenia o wypłatę ekwiwalentu za niewykorzystany urlop wypoczynkowy jest przepis art. 171 §1 kp, zgodnie z którym w przypadku niewykorzystania przez pracownika przysługującego mu urlopu w całości lub w części z powodu rozwiązania lub wygaśnięcia stosunku pracy pracownikowi przysługuje ekwiwalent pieniężny. Strona pozwana nie kwestionowała istnienia stosunku pracy pomiędzy stronami. Zgodnie z art. 6 kc to na pracodawcy spoczywa obowiązek wykazania, że pracownik wykorzystał urlop wypoczynkowy lub że po ustaniu stosunku pracy wypłacono ekwiwalent za niewykorzystany urlop wypoczynkowy.

Strona pozwana na potwierdzenie okoliczności, że powódka przebywała na urlopie wypoczynkowym przedłożyła wnioski urlopowe. Powódka zeznając na rozprawie w dniu 6 VII 2017 roku podała, że nie była na urlopie wypoczynkowym, nie składała wniosków o urlop, które przedłożyła strona pozwana oraz że nie podpisywała nic in blanco. Po sporządzeniu przez biegłego z zakresu badań pisma i dokumentów, który stwierdził w opinii, że podpisy na wnioskach urlopowych przedłożonych przez stronę pozwaną podpisała powódka, powódka na rozprawie w dniu 10 maja 2018r zeznała, że jak przyjmowała się do pracy to dostała formularze druków urlopowych do podpisu, podpisała 10 lub 15 takich druków, wskazała także że wnioski jedynie podpisała, nie wpisywała dat. W związku

z treścią opinii biegłego należało uznać, że powódka podpisała wnioski o urlop wypoczynkowy przedłożone przez stronę pozwaną; ponadto powódka nie kwestionowała opinii i przyznała później podpisanie wniosków. Powódka nie wykazała w żaden sposób, aby pozostałą treść wniosków wypisywał ktoś inny. Ponadto okoliczność ta nie ma znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy, gdyż wniosek urlopowy ma być podpisany przez pracownika, natomiast nie musi być przez niego sporządzony w całości. Ponadto podkreślić należy, że powódka - jeżeli podpisywała wnioski nie wypełnione musiała liczyć się z tym, że zostaną one wypełnione i nie może skutecznie tłumaczyć się podpisaniem dokumentów in blanco. Niezależnie od kwestii wniosków urlopowych już z zeznań samej powódki wynika, że przebywała na urloпах wypoczynkowych. Powódka pracowała jako opiekunka osób starszych na terenie Niemiec, w związku z czym nie podpisywała list obecności. Wprawdzie powódka stanowczo w swoich zeznaniach zaprzeczyła, aby przebywała na urlopie wypoczynkowym, lecz jednocześnie zeznała, że pracowała dwa miesiące, a na dwa przyjeżdżała do domu; jednak nie potrafiła wskazać co to był za okres, twierdząc, że nie był to urlop wypoczynkowy - "to nie był urlop, ani wtedy nie pracowałam, po prostu byłam wtedy w domu" (k. 111 odwrot). Skoro powódka przez miesiąc czy dwa nie wykonywała pracy to przebywała na urlopie. Z przedłożonych wniosków urlopowych wynika, że były to zarówno urlopy wypoczynkowe jak i bezpłatne. Brak jest podstaw do uznania, że powódka przebywając w domu i nie wykonując żadnych obowiązków - świadczyła jednocześnie pracę. Dla ustalenia, że powódka przebywała na urloпах wypoczynkowych nie ma znaczenia okoliczność podnoszona przez powódkę, że jak przebywała w domu to jej wynagrodzenie było niższe. Kwestia wysokości wypłaconego wynagrodzenia nie ma znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy, tym bardziej, że z przedłożonego przez powódkę wyciągu z rachunku bankowego oraz umowy o pracę wynika, że otrzymywała oprócz wynagrodzenia także diety; a ponadto powódka przebywała także na urloпах bezpłatnych.

Tym samym uznać należało, że powódka w spornym okresie (2014-2016) przebywała na urlopie wypoczynkowym łącznie 41 dni. Skoro powódce przysługiwało 26 dni urlopu wypoczynkowego to nie wykorzystała łącznie 37 dni urlopu.

Po ustaleniu, że powódce przysługiwał ekwiwalent za niewykorzystany urlop wypoczynkowy rozważyć należało podniesiony przez stronę pozwaną zarzut przedawnienia roszczenia.

Zgodnie z art. 161 kp pracodawca jest obowiązany udzielić pracownikowi urlopu w tym roku kalendarzowym, w którym pracownik uzyskał do niego prawo. Zgodnie z art. 171 § 1 kp w przypadku niewykorzystania przysługującego urlopu w całości lub w części z powodu rozwiązania lub wygaśnięcia stosunku pracy pracownikowi przysługuje ekwiwalent pieniężny. Natomiast zgodnie z art. 291 § 1 kp roszczenia ze stosunku pracy ulegają przedawnieniu z upływem 3 lat od dnia, w którym roszczenie stało się wymagalne.

Roszczenie o udzielenie urlopu wypoczynkowego przedawnia się z upływem trzech lat od dnia, w którym stało się wymagalne (art. 291 § 1 KP), przy czym rozpoczęcie biegu tego terminu następuje bądź z końcem roku kalendarzowego, za który urlop przysługuje (art. 161 KP), bądź najpóźniej do dnia 30 września następnego roku kalendarzowego (art. 168 KP) (por. wyrok SN z dnia 11 kwietnia 2001 r., I PKN 367/00, OSNP 2003/2/38, zaznaczyć należy, że w cytowanym wyroku powołano się na ówczesnie obowiązujący termin - z końcem pierwszego kwartału roku następnego). W wyroku z dnia 29 marca 2001 r. (I PKN 336/00, OSNP 2003/1/14) Sąd Najwyższy stwierdził, że z dniem rozwiązania stosunku pracy prawo pracownika do urlopu wypoczynkowego w naturze przekształca się w prawo do ekwiwalentu pieniężnego za niewykorzystany urlop. W tym też dniu rozpoczyna bieg termin przedawnienia roszczenia o ekwiwalent pieniężny za niewykorzystane w naturze, a nieprzedawnione urlopy wypoczynkowe.

Zatem roszczenie o ekwiwalent przedawnia się z upływem trzech lat, liczonych od dnia rozwiązania stosunku pracy, o ile w chwili rozwiązania stosunku pracy nie przedawniło się jeszcze roszczenie o urlop wypoczynkowy, z którym związany jest ekwiwalent.

Powódka rozwiązała umowę o pracę z dniem 8 marca 2017 roku. Stwierdzić należy, że w tej dacie roszczenie o zaległe urlopy za lata 2014-2016 nie były jeszcze przedawnione (roszczenia o urlop za rok 2014 przedawniłyby się w dniu 30 września 2018 r, gdyż powinien on zostać udzielony do 30 września 2015r) Samo roszczenie o wypłatę ekwiwalentu uległo by przedawnieniu w dniu 9 marca 2020r., jednak przed tą datą powódka wystąpiła z pozwem o zasądzenie ekwiwalentu, a zatem do przedawnienia nie doszło.

Mając na uwadze powyższe, stwierdzić należało, że powódce przysługuje ekwiwalent za 37 dni niewykorzystanego urlopu wypoczynkowego (3 lata x 26 dni przysługującego urlopu – 41 dni wykorzystanego urlopu).

Skoro ekwiwalent za jeden dzień urlopu wynosił 88,10 zł brutto, przysługujący powódce ekwiwalent wynosi 3259,70 zł brutto (88,10 zł x 37 dni).

Za zwłokę w zapłacie należności zgodnie z treścią art. 481 kc wierzycielowi przysługują odsetki ustawowe za opóźnienie (przy braku - jak w niniejszej sprawie – innej umowy stron). Odsetki za opóźnienie zasądzono zgodnie z żądaniem powódki od dnia wezwania do zapłaty (6 IV 2017r).

Mając powyższe na uwadze na mocy powołanych przepisów zasądzono na rzecz powódki kwotę(...)brutto z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od 6 IV 2017r, zaś dalej idące powództwo oddalono jako bezzasadne.

Sąd z urzędu, na podstawie art. 477² k.p.c. nadał wyrokowi rygor natychmiastowej wykonalności w części nie przekraczającej pełnego jednomiesięcznego wynagrodzenia powódki

Na podstawie art. 100 kpc koszty postępowania wzajemnie zniesiono mając na uwadze wynik procesu i koszty poniesione przez strony.